

[Agerschou]

indeholdt i det samlede forslag, vi fremsatte sidste efterår. Når vi ikke har genfremsat noget som helst, er det naturligvis på grund af det, socialministeren gjorde opmærksom på, nemlig at der i øjeblikket sidder et udvalg, som socialministeren har nedsat, som arbejder med problemerne, og som forventes at afgive en eller anden form for rapport 1. januar 1991. Før det er sket, vil vi ikke tage initiativer på området.

Vi mener som sagt, at de to elementer, vi har taget fat på her, er vigtige også set ud fra De Radikales egne synspunkter i forbindelse med den daværende ændring af ordningen med barseldagpenge og barselorlov.

Jeg skal sige tak til fru Jytte Andersen fra Socialdemokratiet, der havde sympati for forslagene og nærmest gik ind for dem med nogle modifikationer, så vidt jeg kunne forstå.

Flere af de øvrige ordførere beskæftigede sig med økonomien i de to forslag, som vi har regnet ud – skal jeg sige til fru Tove Niemann – men det er ikke sikkert, at regnestykkerne holder. Jeg skal sige, at de for så vidt er blevet godkendt ovre i Socialministeriet i sin tid. Jeg tror nærmere, at udgifterne er for højt sat, fordi vi opererer med en ret høj udnyttelsesprocent, som måske ikke kommer til at holde i virkeligheden.

Vedrørende finansieringen fremgår det klart af vores forslag, at den indgår i SF's samlede ændringsforslag til finansloven, så der er for så vidt dækning. Men vi er da åbne over for konkrete udspil fra de øvrige partier, specielt i forbindelse med lovforslag nr. L 51, hvor jeg synes, at jeg kan skimte muligheden for et flertal. Dels tilsluttede hr. Kofod-Svendsen sig forslaget, og det siger jeg tak for, dels er CD's ordfører ikke til stede i folketingssalen, så håbet med hensyn til det forslag er da i hvert tilfælde ikke helt ude endnu.

Jeg er i og for sig enig med fru Else Winther Andersen i, at en af årsagerne til, at fædre udnytter barselorlovsmuligheden meget lidt, er nogle generelle ligestillingsproblemer, og at det i virkeligheden kræver en holdningsændring, ikke bare hos de konkrete fædre, men i samfundet i almindelighed. Men derfor kan man ikke se bort fra, at der er to andre årsager, nemlig dels at de sidste 10 uger falder på et meget uheldigt tidspunkt i forhold til ammeperioden, dels at man naturligvis ikke kan se bort fra økonomien. Når børnefamilier vurderer, hvem der

skal tage orlov hvornår, så må man sige, at en familie bliver alt andet lige stillet økonomisk dårligere, hvis faderen udnytter sine 10 uger.

Og så skal jeg huske at sige til fru Else Winther Andersen, at der ikke er tale om, at vi tvinger småbørnsfamilier til noget som helst, og det skal jeg også sige til hr. Kofod-Svendsen.

Det eneste, det handler om, er, at vi forsøger at indbygge nogle nye muligheder. Hvordan familierne så vil udnytte de nye muligheder, er fuldstændig op til dem selv.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 17:

Forslag til folketingsbeslutning om privat institutionsdrift.

Af Kofod-Svendsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 8/11 90).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Aase Olesen):

Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag har to temaer. For det første: Private institutioner skal frit kunne oprettes og drives; dog skal de kontrolleres af offentlige instanser. For det andet: Borgere skal selv kunne vælge institutioner, og det offentlige skal yde borgerne et beløb til betalingen. Hvis dette ikke dækker, må borgerne selv betale resten.

Principielt har jeg ikke noget imod et varieret udbud af institutioner, herunder private, selvejende institutioner – tværtimod. I mit forslag